

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת פקודי - חוק
ו' אדר ב' תשפ"ד

שנה כד גליין אקא

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	6:27	5:27	7:02
ירושלים	6:25	5:12	7:05
בארא פארק	8:04	6:45	8:16

ז' אדר יומא דהילולא דמשה רעיא מהימנא היום ההילולא פון די הייליגע זיסע משה רעיא מהימנא, מסופר במלך אדיר וחזק ששמע על משה רבינו שהוא מרגיז ממלכות והופך עולמות והאיש משה גדול מאוד, שלח המלך לתהות על קנקנו ולראות מי הוא ושלח שליח מיוחד שיצייר לו בדיוק מי הוא משה רבינו וכך עשה והוא הביא למלך את דמותו של משה רבינו, והמלך הזה ידע את חכמת הפרצוף ואמר שאין יתכן שזה משה רבינו כי בתמונה הנוכחית רואים שהאיש נולד במידות רעות ודברים רעים, וא"כ החליט שיבוא בעצמו לראות מי זה משה רבינו האמיתי, וכך הוה ראה שזאת צורתו של משה רבינו האמיתי, ובלאט נתקרב למשה רבינו כך בהשקט שהגבאים לא יראוהו, ופנה למשה רבינו וא"ל אני מכיר טוב את חכמת הפרצוף ואני רואה עליך שאתה מלא במידות רעות ויודעים שאתה מרקיע עולמות וכולם יודעים שזה אתה משה רבינו וכאן למולי אני רואה אדם בעל מידות ונטיות רעות, השיב לו משה רבינו שאכן הוא נולד כן בעל נטיות רעות בכל המובנים, אך הוא עבד על עצמו ותיקן עצמו, לפי שאם רוצים לזכות להיות דבוק לכו"ע צריכים זך אויסארבעטן שהוא נהיה כולו טוב לאחר שהיפך הכל לטוב ועבד ע"ע ושיבר את טבעו לטוב וניצח היצה"ר והמיסו וזכה להיות כולו קדוש עליון משה איש האלוקים וכולו נביאות והשראת השכינה וכולו קודש קדשים,

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

משה רבינו איש האלוקים
שניצח היצה"ר וזכה להיות קדוש עליון

ישראל ויקחו אליך שיתדבקו אליך אל הנביא אמת וצדיק הדור כמשה רבינו קודש הקדשים משה רעיא מהימנא, ועי"ז הוא כלל גדול כפי' הזו"ל (כלים יב): כל המחובר לטהור טהור אם כן אז יכולים כלל ישראל בכללות ובפרטות להתעלות עלי' גדולה ונשגבה וזוכים לשמן זית זך, שמן מרומו

על תורה כי נר מצוה ותורה אור ושמן גורם לאור, וכן נכתב בספרים ואין לנו השגה שמן מרומו על חכמה וכן הוא סגולה לזיכרון ולחכמה וחכמה נקראת התורה"ק, ראשית חכמה יראת ה', ממילא ע"י שישראל יהיו דבקים במשה רבינו אזי יזכו ללמוד תורה לשמה שמן זית זך ונקי מכל פסולת של שמן גיאות וטומאות ופניות וכל הדברים הנדחים ע"י שיתחברו לטהור משה רבינו ויהי הקיום התומ"צ לשמה בזכות ובצלילות, אך יש ליזהר כתיבת שיהיה בתוכו ובעצמו לב נשבר שאם רוצים לילך ולדבק בדרך של משה רבינו יש להיות לב נשבר וכתית ורק ע"י ענוה ושפלות למאור יכולים לזכות למאור ואור גדול דתומ"צ ולהעלות להתעלות בעלי' גדולה נר ה' נשמת אדם שהיא הנשמה שיכולה לעלות מעלה מעלה תמיד שהנשמה והתומ"צ יכולים לזכות לעלי' מדרגא לדרגא תמיד עד אין סוף.

השי"ת ירחם דזכות משה רבינו רעיא מהימנא יגן עלינו ועכ"ל אויף אייביג, וזכות כל הצדיקים יגנו עלינו אויף אייביג, וה' ירחם שנוכה לשוב בתשובה באמת מאהבה ונוכה לקיים ולקבל את כל התורה ומצוות נעשה ונשמע בשלימות וברצון, ויתקיים עלינו הדר קיבלוה מאהבה אויף א זיסע אופן אויף אייביג, ונוכה להיות שטייגען בהתמדת התורה ויר"ש ומידות טובות והכל מתוך שמחה בטוב לבב ומרוב כל, עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה, שיהיה שוין א ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם שהוא מרומו על היצה"ר שזה השונא הגדול ביותר ברו"ג, וישראל יהי להם עלי' גדולה שמקיימים מחיית עמלק והיצה"ר אויף אייביג ויהיה ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם ויוושעו ישראל בכל הישועות שלימות ברו"ג וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא ויהיו ימים אלו נהפך מאבל ליום טוב ומיגון לשמחה בביאת משיח צדקנו, וה' ברו"ר ישמח את כל השבורי לב אויף א זיסע אופן אויף אייביג ואת כל כלל ישראל אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

מתנות לאביונים - מרבה שמחה לפני ה'
איתא בהלכה מאמר שבפורים יש משלוח מנות וסעודת פורים ומתנות לאביונים והכל הם מצוות חשובות מאוד באמת, אך אויב מ'קען און אויב ס'גרינג העיקר הוא להרבות במתנות לאביונים כי אין שמחה לפני הקב"ה כמובא בערך מספרי קדמונים כי אין שמחה אצל הקב"ה המשך עמנו ב'

התקשרות לצדיק

מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

וידבר ה' אל משה וגו' תקים את משכן אהל מועד וגו' הוקם המשכן ויקם משה את המשכן (מ, א, טז)

ויקם משה את המשכן וכו' הכל הי' בהתקשרות עם הצדיק, וכשבאו להקים את המשכן, קיום הדבר, הוצרכו לצדיק, אחר כך הלוחים הקימו המשכן לבדם, כי כוחו של הצדיק ממשך גם לאחר כך, אף לאחר פטירתו, מה שעולה למעלה אזי כחו ביתר שאת, אדרבה, הובא בספרים הקדושים מה שהצדיק עולה מעלה יותר הרי הוא מאיר יותר על העולם, וכמו ד שמבדיק יותר כשהיא מונח למעלה.

וכמו כן גם עתה כשחבר המקדש בעוונותינו הרבים צריך כל אחד ואחד להקים משכן בתוך עצמו, וכמו שכתוב (תהלים עה, ס) ויוטוש משכן שילה אהל שיכן באדם, וכדמובא דענין המשכן וכליו לכל עבודתו הוא דוגמת ציור בנין האדם ותמונתו בכל איבריו.

ומלמדנו הכתוב דעת ובינה כיצד לגשת אל המלאכה להיעשות כסא להשראת שכינתו יתב"ש, בזה שיתבטל אל הצדיק כי רק בכח ובעזר הצדיק הוקם המשכן.

דער צדיק ווייטער איז בטל ביי זיך אין גאנצען, ה'וקם' המשכן - כלו לא מכחו הוא,

זו"ש (שם לט, מג) ויברך אותם משה ובמדרש (תנחומא יא) מה ברכה ברכן יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, דהרי זה ברור וידוע אז דער רבש"ע טוט אויף, אונז טוהן, ואפי' בזה העשייה צריך שיהי בחי שתשרה שכינה במעשה ידיכם, אז דער טוהן אליין ג"כ מהרבש"ע, נייטט נאר מען טוט נייטט אויף, נאר דער טוהן אליין טוט מען אויך נייטט אליין.

אין אנו עושים מאומה, הכל מכח הצדיק, והוא מכח השי"ת.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

"מרכיבים בשמחה" – היינו תורה

עבד לנשמה ולתורה"ק ולרוחניות, וכולנו נזכה שיהיה בחיי עבדים כביכול לכו"ע כמו בניו אם כבנים אם כעבדים ונזכה למדריגת בניו אתם לה"א, און האבן גפויע'לט אלעס גוט וישמח כל ישראל בכל מקום בכללות ופרטות וישמרם בכל מקום ברוב רחמנותו, ויתן רפואות, בריאות הגוה"נ, ברכות ישועות ושמחות תורה וגדולה במק"א פ"ג בהרחבה גדולה נקיה וקלה, ויתן לכולנו בני חיי ומוזני רוחי ואריכי ברו"ג, שנוכה לחוש את האדר והפורים ולחוש את הקבה"ת בשלימות ובאהבה ורצון, וזו ההארה של אדר ופורים ישרא עלינו לתמיד.

פורים הוא זמן של ונהפוך הוא מהקצה אל הקצה מהבחי' הנידעריגע צו די העכסטע בחינה בגו"ר וכל העניינים זומן פורים הוא ג"כ זמן עת רצון וקריאה מעוררת הזמן והזמן מעורר הזמן, שלכן כמו בימים ההם וכן בזמן הזה, "מי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה",

ויל"פ שיכולים להמשיך שיהיה שנוכה שיהיה גם בזמן הזה כמו שצדיקי אמת זכו והשפיעו שיהיה גם בזמן הזה. ואין לנו בהם השגה אלא ללמוד בפשטות. השי"ת ירחם שיהיה "בימים ההם" וישפיע בהתגלות בזמן הזה וכל הישועות שלימות בגו"ר,

כלשמח לב עניים אומללים וכו' והמשמחם דומה לשכינה שהיא כסדר משמחת הלבבות נשברים ונדכאים והיא שורה אצלם כביכול וכסדר משמחתם, ועל כן יש לזיזה לא לזלזל בשבורי לב ח"ו אלא להיפך לקרבם יותר לחזקם ולשמחם, ומי שמשמח עניים זוכה להרבה ברכות יותר ממי שעושה חסד של צדקה ולברכות גדולות, ולכן שיניים מחלב ודרשו חז"ל גדול המלכין שיניים לחבירו ממשקהו חלב שאם מקרבים השני בסכפ"י בחי"ך הוא יותר מחסד בגוף ממשקהו חלב וכל החסדים חשובים מאוד, ובפרט בפורים יש לראות נאר משמח זיין די ישראל ורק לעשות עמהם חסד,

השי"ת יעזור וישמור את כל כלל ישראל בא"י ובכל העולם כולו וישמרם שמירה עליונה, בכל מקום שהם אויף א זיסע אופן אויף אייביג וישפיע על כולנו אור התורה ומצוות מאהבה שיהי' הדר קיבלוה מאהבה, וישפיע עלינו אור התורה ואור הגנוז ואור הפורים ואורו של משיח, וברו"ר יתן לנו רפואות שלימות ובריאות השלימות הגוה"נ, ברכות שלימות ישועות שלימות ושמחות שלימות בגו"ר וגאולה שלימה ובגן בית המקדש שזין יעצ אויף א זיסען אופן אויף אייביג.

א מעשה

החכמה שהצילה היהלומים מהנוכל

אך ר' דב-בעריש התעקש. "לא אניח לך עד שתספר לי מה מעיק עליך", אמר בנחישות. העשיר נכנע וסיפר לו את אשר אירע. ר' דב-בעריש נשען על השולחן והרהר כמה רגעים.

"**אם** תסכים לעצתי, כספך יוחזר לך בהקדם", אמר בקול בוטח. הוא הציג את תכניתו, וקיבל מייד את הסכמתו של העשיר.

ר' דב-בעריש סיפר לכמה מידידיו כי סיבת עיצובו של העשיר היא היעלמות משכון יקר של תכשיטים משובצים יהלומים יקרים ביותר, שקיבל מאחד הלווים. הוא אינו יודע מה יעשה כאשר יבוא הלווה להשיב את הכסף.

ר' דב-בעריש ידע לספר כי התכשיטים יקרים מאוד, ושוויים עומד על אלפיים או שלוש-אלפים קרונות; סכום גבוה גם בעבור אדם עשיר מאוד.

בתוך כמה שעות נפוצה השמועה בעיר. היא עברה מפה לאוזן במהירות רבה. כל אחד ידע לספר כי מביתו של העשיר נשוא הפנים נגנב משכון יקר ערך, השווה כאלפיים או שלוש-אלפים קרונות, והוא נותר אובד עצות.

השמועה עשתה את דרכה במהרה גם אל אחזנו של הלווה. זה הבין כי הזדמנות פז נקרתה לפניו. במוחו החלה להירקם תכנית זדונית, והוא מיהר לבצעה.

עדין היה בידו חלק נכבד מסכום ההלוואה שלקח. הוא ניגש למלווה והודיע לו כי בקרוב ישיב לו את ההלוואה. את היתכנה נתקן

מראש משכון יקר, כביטחון להחזרת ההלוואה". הוא הוציא מתיקו קופסה מהודרת ושפך את תכולתה על השולחן. תכשיטי זהב, מעוטרים ביהלומים יקרים, נצצו מול עיני בעל הבית.

למראה המשכון נעתר העשיר לבקשה ונתן ללווה את הסכום שביקש. הם קבעו תאריך להשבת ההלוואה, ונפרדו בידידות.

מועד הפירעון הגיע והלווה בושש לבוא. העשיר המתין עוד כמה שבועות, אך הימים חלפו והאיש אינו בא.

בתחילה היה העשיר רגוע. בכספת ביתו מונח המשכון היקר. אך כאשר חלפו הימים החלה דאגה לקנן בליבו. הוא שם את פעמיו אל צורף מומחה, כדי שיעריך את שווי המשכון שבידו.

כאשר התברר לו כי אלה תכשיטים מזויפים, חסרי ערך, צנח ליבו בקרבו. מעשה הרמייה פגע בו עמוקות. הוא התהלך אכול דאגה, ולא מצא שום עצה שתשיב לו את הכסף.

מצוקתו של העשיר לא נעלמה מעיניו של ר' דב-בעריש ריינמן, יהודי פיקח וכן לשושלת אדמו"רים, והוא שאל אותו לפשר דאגתו. "בכל מקרה לא תוכל לעזור לי", הגיב העשיר.

הצורף המומחה הרכיב את הזכוכית המגדלת על עינו והחל לבחון את תכשיטי הזהב משובצי היהלומים שלפניו. בארשת פנים קפואה בחן אבן אחר אבן.

"**אין** כאן שום אבן יקרה", אמר בהבעת אכזבה. "האבנים המשובצות כאן הן זכוכיות צבעוניות". הוא החזיר את התכשיטים ליהודי הנדהם העומד מולו. "לצערי, התכשיטים האלה חסרי ערך", סיים את דבריו.

העיר ברדיוב שוכנת בצפון-מזרח סלובקיה. שנים רבות פרחו בה קהילות יהודיות, ורבנים נכבדים עיטרו את כס הרבנות שלה. אחד מתושביה היה יהודי נשוא פנים, נכד לבית צדיקי רימנוב. האיש היה עשיר גדול, שהרבה להפריש מממונו לצדקה וחסד.

כל מי שנזקק להלוואה ידע את כתובתו, וקיבל מידידיו את ההלוואה המבוקשת. הוא נהג לסמוך על נאמנותם של הפונים, ואלו בדרך כלל לא אכזבו ועמדו במועדי הפירעון.

יום אחד בא לביתו אחד מתושבי העיר, ובפיו בקשה להלוות לו חמש-מאות קרונות. "זה סכום גדול מאוד!", התפלא העשיר. הוא הכיר את האיש וידע שאינו נמנה עם הסוחרים העושים עסקאות בסכומים כאלה.

"**אל** דאגה", הרגיעו האיש. "הכנתי

דברים חוצבים מפ"ק כ"ק רבינו שליט"א
"בכח הדביקות בצדיקי אמת אפשר לזכות להתקרב לאבינו שבשמים"

ישראל בתשובתם, באמצעות העבודה שנתנו מחצית השקל במטבע של אש, שזכות זה השרה השי"ת את שכנתו ביניהם, הכל היה רק על פי משה, כי הכל נעשה על ידי צדיק הדור. והוא לימוד גדול שכל עבודת ה' צריך להיות על פי פקודתם של צדיקי אמת, הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' ז"ע, ועל כן צריך כ"א לזכור להיות תמיד דבוקים בצדיקי אמת, וכל המחובר לטהור טהור, ובכח הדביקות בצדיקי אמת אפשר לזכות להתקרב לאבינו שבשמים, ולזכות לכל המדרגות הנפלאות ברוחניות, ולזכות לכל הישועות השלמות בגשמיות.

והתוה"ק מדגישה 'עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן', שגם זה היה נעשה רק על פי משה, רמז על לימוד התורה שמלמדים הצדיקים, כי איתמר הוא לשון לימוד. וזה הרמז שמלבד מה שצריך אדם להיות דבוק בצדיקים, גם צריך אדם להיות דבוק תמיד בספריהם הקדושים של הצדיקים הבעש"ט הק' ותלמידיו הקדושים ז"ע, ולהתעלות בתורה ויראת שמים ומידות טובות באמצעות הספרים הקדושים, כי הם האירו בספריהם הק' אור גדול שיאיר עד סוף כל הדורות ברוחניות ובגשמיות.

והנה איתא במדרש (ע"י שמו"ר נא, ו ובתנחומא פקודי סי' ז) שבני ישראל היו חושדין את משה שחיסר מנדבת המשכן ולקח לעצמו, והיו מבקשים חשבון ממנו, ואמר להם משה חייכם נגמור המשכן אתן לכם חשבון. ובבעל הטורים כתב, אלה פקודי - מלא וי"ו שפקד לכל ו' מאות אלף שלא יחשדוהו שלקח מן הכסף. ולכאן' מאוד יפלא איך יתכן שהיו באותו הדור אנשים פחותים כ"כ שיחשדו את משה עבד ה' שגול ממונם אשר נתנו למשכן, והרי אנשי דור המדבר היו קדושים וטהורים, כמ"ש חז"ל במעלת דור דעה וערך קדושתם, ואין עלתה בלבם מחשבה פסולה כזאת על מרע"ה שהשי"ת קרא לו עבד נאמן, ולא הי' חשוב בעיניו כל כסף וזהב ביציאת מצרים ולא נטל מבית מצרים ולא מבית הים. וכבר נתקשו המפרשים בזה ופי' בכמה וכמה אופנים.

ובתוה"ק יש פשיטת עד אין סוף, וי"ל שבודאי ידעו אנשי הדור ההוא שמשה רבינו ע"ה הוא קודש קדשים, וחלילה לא עלתה על דעתם שמרע"ה לקח מהמזון לעצמו. אלא שבשעה שהביאו בני ישראל את נדבת המשכן, הביאו בזריזות ובהתעוררות גדולה ובאש קודש 'מטבע של אש', והביאו כל כך הרבה די והותר, כמ"ש (שמות לו, ז) 'והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר, ונאמר שם (לו, ה) 'ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה ה' לעשות אותה, ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא'.

ולזאת סברו שהטעם שמשה רבינו ציוה שלא יביאו יותר, הוא מפני שמשה רבינו חס עליהם ולא רוצה שיבזו יותר מידי הרבה ממון, ולא רצה שיתנו בני ישראל את כל אשר להם, וחשבו שבאמת לא הביאו די הצורך לבנין המשכן וכליו, אלא שידעו שמשה רבינו היה עשיר גדול כמ"ש חז"ל (ירושלמי שקלים פ"ה ה"ב וע"י נדרים לח, א) ש'מפסלתן של לוחות נתעשר משה זכו', ובודאי לא היה משה צריך לעשירות כלל, כי היה דבוק בבזרא כל העולמים, ולא היו כסף וזהב נחשבים בעיניו כלום, אבל בפועל היה עשיר גדול, ולזאת חשדוהו בני ישראל שהוא חס על בני ישראל ובודאי יש בדעתו להשלים את כל החסר הנצרך מכספו חזבו שלו. ומגודל תשוקתם של בני ישראל במטבע של אש להביא לבנין המשכן וכליו, מיאנו בזאת שמשה רבינו יעבב וירחם עליהם לחוס עליהם ועל כספם. ולזאת הוצרך מרע"ה למנות ולהחשיב לפניהם את חשבון הכסף, והוכיח להם שבאמת זכו שכל ההוצאות לבנין המשכן היה מכספי הציבור ולא מכספו, וגם הוים והעמודים הכל היה משלו, וכל מה שנתנו זכו שיהיה כל דבר על מקומו לכל הנצרך למשכן וכליו.

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן' (שמות לח, כא).

הנה יסוד אמנות צדיקים הוא עיקר גדול, כמ"ש 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו, 'וגם כך יאמינו לעולם', משה רבינו הוא רמז לצדיק הדור ולכל צדיקי האמת. וצריך כל אדם לזכור תמיד את נחיצות הדביקות בצדיקי אמת הבעש"ט הק' ותלמידיו הקדושים ז"ע, ובכח ההתקרבות והדביקות לצדיקים אפשר להתעלות ולהתקרב לאבינו שבשמים, ועי"ז מתעלה האדם ומתקדש ברוחניות, וזוכה לתיקון השלם ולתשובה אמיתית, וגם אפשר לזכות לכל הישועות השלמות בגשמיות.

זה גם מרמז בפרשת שקלים 'מי תשא את ראש בני ישראל, שהשי"ת אמר למרע"ה שישפיל א"ע אל בני ישראל כדי שיתדבקו בו ועי"ז ירומו וישא את בני ישראל ברוחניות ובגשמיות. וידועים דברי המדרש תנחומא (פרשת כי תשא סי' ג) שאמר משה לפני הקב"ה, רבש"ע משאני מת אין אני נזכר, א"ל הקב"ה, חייך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני, כאילו את עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשך, מנין ממה שקראו בענין 'וידבר ה' אל משה לאמר מי תשא את ראש', שא את ראש לא נאמר, אלא מי תשא. ומבואר שבעת קריאת שבת שקלים מרע"ה נושא זוקף את ראשם של בני ישראל ברוחניות ומקרבים לאבינו שבשמים, ובכלל זה הוא הישועה שפועל בעבורם כל הישועות בגשמיות. ומבין שכ"א צריך לזכור להיות תמיד דבוק במרע"ה, ובכל צדיקי האמת, הבעש"ט הק' ותלמידיו הק', וכל המחובר לטהור טהור.

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פוקד על פי משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן' (שמות לח, כא) ופירש"י המשכן משכן - שני פעמים,

רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבניו על עונותיהן של ישראל. ובתוה"ק יש פירושים עד אין סוף, וי"ל שהתוה"ק כפלה תיבת 'משכן', כי הנה המשכן הוא מקום השראת השכינה, כמ"ש 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' (שמות כה, ח) ואמרו חז"ל 'בתוכו' לא נאמר אלא 'בתוכם', בתוך כל אחד ואחד. פירוש בלבו של כל אחד ואחד כפי ערך קדושתו והכנתו לעשות לבו משכן ומעון להשראת השכינה. וע"כ צריך כאו"א לקדש ולטהר א"ע ועי"ז יעשה את לבו מקום מוכן שיוכל השי"ת כביכול להשרות שכינתו בתוכו. וי"ל שכפל הלשון 'המשכן משכן' מרמז על ב' הבחינות במשכן, משכן ה' וגם המשכן שבלב, שצריך כ"א להכין א"ע לעשות משכן לשכינה הק'.

ובאמת ב' הדברים קשורים זה בזה, שכאשר כלל ישראל זוכים להקים משכן לה' בכללות ובפרטות, אזי יש גם השראת השכינה בישראל, וכפי גודל ההכנה שמכינים מקום להשראת השכינה, כך זוכים ומתגברת בכפליים השראת השכינה במקדש. ובהמשך הפסוק נאמר 'משכן העדות', ופירש"י משכן העדות - עדות לישראל שזויה להם הקב"ה על מעשה העגל שהרי השרה שכינתו ביניהם. והיינו שמאחר שבני ישראל עשו תשובה שלמה ואמיתית, בתשובה ותפלה וצדקה, והביאו מטבע של אש - אש קודש של התלהבות וקדושה, עי"ז זכו שהשי"ת השרה את שכינתו במשכן, וגם השרה את שכינתו על כל ישראל בכללות ובפרטות, וזה עדות לכל באי עולם שהשי"ת הנן את ישראל בסליחה מחילה וכפרה, והשי"ת חזר וקירבם אליו בשלימות, וקירבה זו תשאר לעולמי עד.

והמשך הפסוק הוא 'אשר פוקד על פי משה', בא לרמז שהכל מה שזכו

הילולא דצדיקיא

ד' אדר	- רבי חיים יוסף גאטליב ב"ר יודא אריה - ט"ב גיטין וקידושין (תרי"ב)
ה' אדר	- רבי יואל מאיר פאנטי אב"ד הירדלאמאש ב"ר אשר שמואל (תש"ד) - רבי יוסף הצדיק אב"ד פונא ב"ר משה פנחס - התן הנודע ביהודה (תקס"א) - רבי יוסף מראשקוב ב"ר שרגא - תל"ד פ' מקאריין (תק"ט) - רבי זאב וולף ב"ר נפתלי צבי גאב"ד צ'ינו אוסטרא מטביה - תל' המגיד ממעוטיש (תק"ל)
ז' אדר	- רבי אברהם ב"ר אנוש בינז סג"ל אב"ד ווידצבורג - תל' ר"נ אדל ובר' ההפלאה - זכרון יהושע (תרי"א) - רבי שמואל אברהם אבא ב"ר משה שפירא מסלאוויטא (תרי"ב) - רבי ישעיה ב"ר יעקב משה מוזשקאט - הרי בשמים - התן ר"י מראדוויל תל' המגיד מוקאנזין (תרי"ב)
ח' אדר	- רבי שלום מפשיטיק ב"ר יעקב יצחק מבלענדוב. רבי משה הלברשטם מוקשאנוב ב"ר דוד (תרי"ב)
ט' אדר	- רבי חיים מדראהוי ב"ר יוסף אהרן מבעשעטשא (תרי"ב) - רבי מרדכי שלמה פירדמאן מבאין ב"ר יצחק (תש"א) - רבי אברהם ב"ר רפאל לנדא מטשעמנוב - בית אברהם וכותא דאברהם (תרי"ב) - רבי אלכסנדר צדיקידן הכהן מפלאצק ב"ר אברהם - תל' החוזה והיהודי הק' (תקצ"ט)
י' אדר	

ד' אדר	רבי משה סטעניצער מועלמוב ב"ר בנימין [וי"א ששים אביו ישעיה זאב מטאראן] - תל' החוזה הק' והמגיד מוקאנזין (תרי"ב)
ה' אדר	רבי נפתלי ב"ר שלמה אמסטרדם תלמי הגי"ס (תרי"ב) רבי דניאל ב"ר בנימין וואלף פרוסטיין דאב"ד פירעשבורג - מחנה דן (תרי"ב) רבי משה יהודה ארי' לייב ב"ר מנחם זעמנא מפראגא - גור אריה יהודה (תרי"ב) רבי חנוך צבי מונדוין - יכרן פאר - התן השפ"א ב"ר פינחס יעקב הכהן ממאלעניץ (תרי"ב) רבי יהושע דוד ב"ר שלום פוברסקי ב"ר יושע דוד ר"י מונובי' ב"ב (תש"ט) - משה רבינו רעיא מחימאן ב"ר עמרם ויזכבד ע"ה (כ"א תפ"ח)
ז' אדר	רבי אברהם צבי מפשיטיקוב ב"ר אלעזר - תל' החוזה הק' - שו"ת ברית אברהם (תקט"ט) רבי יואל יוסף מראשקוב ב"ר שבתאי השני (תרי"ב) רבי יהודה פירדלנדר אב"ד בורגנפונד ב"ר דוד לייב - תל' הייט"ל ז"ה מליסקא. רבי מנחם חיים לנדא מואביצ'ה ב"ר יעקב - מגוע טשכנב (תרי"ב) רבי צבי קונסטליצ'ער ב' שו"ת בארי צבי (תש"ח) רבי יעקב ב"ר עזרא סג"ל ליובוויץ מוקאפיש ב' משנת יעקב (תש"ט)
ח' אדר	- רבי גרשון לאצקוי מליפאוויץ - תלמיד המגיד ממעוטיש (תקצ"ט) - נעקש"ש רבי שמואל דוד אונגאר ב"ר יוסף הלוי מנייטרא הי"ד (תש"ד)
ט' אדר	רבי שלמה זלמן מואלוזין ב"ר יצחק - פה קדוש - (תקצ"ח) רבי מנחם מענדל מוסעט ב"ר שמואל - תל' רמ"ל מסאסוב והמגיד מוקאנזין ואהבת שלום (תקצ"ח) רבי שמואל דוד אונגאר הי"ד מנייטרא ב"ר יוסף הלוי (תש"ד) - רבי משולם זוסיא ממעו"ל יב"ו ב"ר אברהם יהושע העשל (תרי"ב) רבי אברהם ורח אריה יהודה לייבוש הייליפין מבריעוא ב"ר משולם שרגא פייביש - אמרי יהודה (תרי"ט) רבי יוסף ברוך ב"ר מלוניימס מלמן הלוי עפשטיין מנייטראט (תרי"ב)

משה רבינו
המשך מעמ' ג

ויעזור השי"ת שזכות משה רעיא מהימנא זאהרן כהנא קדישא יגן עלינו ועל כל ישראל לעולם, ויעזור השי"ת שזכות כל הצדיקים הקדושים יגן עלינו ועל כל ישראל לעולם, וזכות הבעש"ט הק' ותלמידיו הקדושים יגן עלינו ועל כל ישראל לעולם, וזכות להתכונן לימי הפורים הבעל"ט ולקבל את התורה באהבה וברצון ובשלימות, הדר קיבלה מאהבה, וזכות לעשות תשובה מאהבה ומרצון, וזה השלימות בתוה"ק.

ויעזור השי"ת מען זאל האבן ג'פועל'ט אלעס גוט'ס, וימלא משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים, הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל, ויעזור השי"ת וירחם וישמור בשמירה עליונה את כל אחב"י בכללות ובפרטות, הן אותם הדדים בארה"ק והן אותם הדדים בכל מקומות מושבותיהם, ויעזור השי"ת וישמח את כל נשברי לב,

ויעזור השי"ת וישמח את כל ישראל, ויתן לנו חיי בני ומזוני רוחי ואריכי, ויעזור השי"ת ויתן לכולנו פרנסה טובה בהרחבה גדולה ובנקל, עשירות גדולה ומופלגת בגשמיות וברוחניות, תורה וגדולה במקום אחד, ויעזור השי"ת וירחם ויתן לנו מתנת חיים גדולה וישפיע עלינו שזוכה לעשות תשובה באמת ומאהבה, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ויעזור השי"ת וישפיע על כולנו קבלת התורה והמצוות בשלימות באהבה וברצון, וידיבקנו בתורה ועבודה וגמילות חסדים,

ויעזור השי"ת ויתן לנו כל הברכות וכל הרפואות ולכל הישועות וכל השמחות, וזוכה מולנו לגאולה השלמה ובנין ביהמ"ק והשי"ת ברוב החמיו יקבצנו יחד אל ביהמ"ק.

מזל טבא וגדיא יאה

נשר בזה למעלת כבוד הרגהה"צ שמו מפארים, צנא מלא ספרים, פרי עץ חיים, אוצר כל כלי המדה, כש"ת מזוניו המשפיע המפורסם והנה"צ רבי נחמן בידרמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכדים היקרים הבן והבת

בת אצל התנו הרה"ג ר' יחיאל מיכל הלפרין שליט"א
ובן אצל התנו הרה"ג ר' חיים משה הלברשטאם שליט"א

זוכה לרווח נחת מהם ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה ואורה, אושר ועשור והרחבת הדעת, ומשמחה זו וישפע עלינו שפע ששון ושמחה תמיד.

מזל טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נשד' בזה כסא דבריכתא לקדים מעלת פרי עץ חיים הריף ובקי טובא, גריס באורייתא תדירא, מרביץ תורה ויראה טהורה, נעים הליכות ורב תבונות, אוצר כלי המדה, חו"פ, חתן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א, ה"ה הגה"צ הדב"נ וראש הכולל רבי שלום סופר שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכדה בת אצל בנו הרה"ג רבי ישראל שליט"א יהו רצון שיזכה לרוב נחת ממל יוצ"ח, ומשמחה זו וישפע תמיד שמחות באהלו מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, לתפארת המשפחה הרוממה.

ברכת מזל טוב

הנני לשגור לידידני מחשובי אנ"ש, מעוטס במידות מזהבות, תורה ויר"ש אצלו משולבות כליל המעלות והמדות על כל מכיריו אהוב ומחולל, דבוק ומקושר מסוד ונאמן רבינו שליט"א, ה"ה הגה"צ הדב"נ וראש הכולל רבי שלום סופר שליט"א - אפת לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג בשעתומ"צ יה"ד שיזכה לרוב נחת ושופע שמחות וכו"ס.

א מעשה
המשך מעמ' ב

להשיג על-די מכירת חלק מרכושו.

"אינני לחוץ להחזרת ההלוואה", אמר לו העשיר. הלווה התמלא שמחה, כי הבין מהתשובה שאכן המשכון נעלם, והעשיר מנסה לדחות את השבתו.

המזימה שבמוחו הייתה ברורה וסדורה. עכשיו יחזיר למלווה את הכסף וידרוש את השבת המשכון.

המלווה לא יוכל להחזיר את המשכון, חו הזדמנות הפז שנקרתה לפניו - הוא ידרוש כי ישלם את ערכו המלא, שלושת-אלפים קרונות!

בתוך זמן קצר היו בידו חמש-מאות קרונות. הוא הלך אל ביתו של העשיר להשיב לו את ההלוואה. שוב הגיב המלווה באמירה שלא בוער לו לקבל עכשיו את הכסף, ומצידו האיש יכול להוסיף להחזיק בכסף.

ליבו של הלווה חישב להתפוצץ. "לא, אינני זקוק עוד לכסף. רצוני להחזיר לך את ההלוואה, ולקבל בחזרה את המשכון!", אמר.

בארשת שלוה לקח העשיר את צרור הכסף ופנה לחדר צדדי. בצאתו משם הניח לפני הלווה הנדהם את המשכון שקיבל. "הרי שלך לפניך. קח את התכשיטים שנתת לי כמשכון, והיפרד ממני לחיים טובים

ברכת מזל טוב

הנני לשגור לידידני מחשובי אנ"ש, תורה ויר"ש אצלו משולבות כליל המעלות והמדות, על כל מכיריו אהוב ומקושר מסוד ונאמן להצ"ה ולמרן רבינו שליט"א, ה"ה הרה"ח ר' משה אהרן הערשקא שליט"א - לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג בשעתומ"צ בארא פארק יה"ד שיזכה לרוב נחת ושופע שמחות וכו"ס.

הלכות והליכות

אדר ושמחה במחיצת מרנן רבוה"ק מלעלוב

חודש אדר:

ראש חודש - כמידי חודש בחודשו, מתאספים אנ"ש למסיבת מרעים, ואצל כ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק זיע"א היה טיש בכל ראש חודש.

על פי הצעת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, הנהיג, כי מידי לילה בחודש אדר יוצאים מולם בריקוד נלהב, לאחר תפילת ערבית.

מעשה נורא ארע בזמן כ"ק מרן רביה"ק אדמו"ר הרמ"מ מלעלוב זיע"א, היה זה בעת עריכת שוה"ט שאמר מאמר בשם הרבי החוזה הק' מלובלין זיע"ע דהכוונה משנכנס אדר מרבים ומשנכנס אב ממעטין - בשמחה.

האזין לר"ק אלו של רבינו הרמ"מ ג"כ איש אחד, וכששמע את כל המאמר הביע זלזול ולעג על דיבוריו הק' של החוזה הק' מלובלין זיע"ע, בנימוקו כי אמרה זו היא ממש היפך ההלכה המפורשת וכדו'.

בחלוף כמה שנים, זמן רב לאחר שהיהודי הנ"ל הלך לעולמו, ישב פעם מרן הרמ"מ זיע"א בעת עריכת השולחן תפוס שרעפים, לפתע אמר: "רק עתה באה נשמתו של אותו יהודי על תיקונה, אשר בשעתו העיו לזלזל בדבריו הק' של הרבי מלובלין זיע"ע".

משנכנס אדר מרבין בשמחה, ביאר בזה כ"ק מרן רביה"ק אדמו"ר הרמ"מ מלעלוב זיע"א כי יש ב' בחינות בדרכי עבודת השם, הא' להרבות בגבולי כוחות הקדושה בתורה ובתפילה ועל ידי זה ממילא מתבטל כח הקליפות,

ועוד פירש רבינו דיש עובד הש"י להעביר גילולים מן הארץ ולמעט בכוחות הטומאה. [ראה בספה"ק תפארת שלמה (בהעלותך ד"ה א"י והאיש) וז"ל: "דהנה כל עיקר עבודת הצדיקים בעולם הוא לבער הקוצים מן הכרם ולהגדיל שמו הגדול בעולם וימלא כבודו את כל הארץ, כי הנה בזמן שיש עדיין עוברי רצונו בעולם אין כבודו ית"ש יכול לשדות עמהם", עיי"ש.], וזהו הענין מה שמצינו בחז"ל (שבת קיח): "אמר ליה ר"י לרב יוסף ברי' דרבה אבון במאי זיהיר טפי א"ל ציצית", ע"ש.

והיינו דלכל אחד מישראל מיועדת מצוה מיוחדת, ותפקיד ודרך עבודה מיוחדת אשר אליה נמשך ובשבילה ירד לעולם הזה כדי לעבוד את השי"ת בדרך ובענין זה, וללחום ולנצח את היצר הרע, והבחירה נתונה בידינו לטוב או להיפך ח"ו.

אודות הטיש'ן אצל רבותינו הקדושים זיע"א, התבטא יבלחט"א ממשיך דרכם כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בזה"ל: "ביים טאטען ז"ל און ביים זיידען ז"ל, זענען פורים געווען ערענסטע טישען", עכ"ל"ק.

מעמד עריכת השוה"ט אצל כ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק זיע"א לעולם לא נוכל להעבירה ולתארה בשלימות, כי מחד היתה נכרת על פניו הק' האימה והיראה מגודל קדושת היום וסגולתה, מאידך שדוי היה במצב רוח מרומם, בהתלהבות ושמחה עצומה, ולא אחת התבסס בגילופיו, רקידה ובמיה, שירה ושתיקה, רצינות וחדוה, תקיפות ועמימות, תביעות וישועות - הכל בערבובי', "יוראתי מתוך שמחתי ושמחתי מתוך יראתי". **זיעוכי"א**

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה
מרת **אלטע עטיל בת בלומא גיטל תתי'**
לרפ"ו ש ואריכות ימים ושנים טובות אמן.

מוקדש לעילוי נשמת
הרבנית הצדקנית, אשת חיל עטרת בעלה של מרן רביה"ק הרד"צ **מלעלוב זיע"א**
מרת מרים ע"ה בת הרה"ק רבי פנחס בראד **ממאקרוב זיע"ע** נפטרה ז' אדר תרס"ז. תנצב"ה

לעילוי נשמת
ששון בן יעקב ז"ל
נלב"ע א' אדר תשס"ב
ת נ צ ב ה "

מוקדש לעילוי נשמת
הרבנית הצדקנית החשובה, נעימת הליכות ורבת החסד מרת **רות בת הרב צדוק ע"ה** נפטרה ב' אדר תש"פ. תנצב"ה.
הונצח ע"י בנה ידידני היקר והנעלה הרב **גל לעווינשטיין הי"ד**